

Garcés busca llibres

La denúncia d'un professor universitari origina un encàndol

¿Què fa Garcés?», diuen a l'Ajuntament de València; «Busca llibres», responen. «Doncs, recomana-li Dàvila o Tres i Quatre». Però no; no són aquests els llibres que Garcés busca, sinó uns altres de molt més antics i de molt més valuosos, que ningú no sap —llevat dels qui, segons sembla, els furtaren— on són.

Les notícies sobre la desaparició dels llibres rars i valuosos de les biblioteques municipals s'han anat produint com una cascada. Primerament, es va parlar d'un total de 66, tots de la primera meitat del segle XVI, si fa no fa. Dies més tard, el Grup Popular arma l'escàndol en la Comissió Permanent, demana que es denuncie judicialment la desaparició i que s'informe de la situació.

És en aquest moment que el regidor de Cultura, Vicent Garcés, davant la premsa, llegeix —literalment llegeix, perquè no se l'havia mirat abans— un primer informe del cap del servei de Patrimoni Històric de l'Ajuntament. Són més de 150 els llibres valuosos desapareguts, sobretot dels segles XVI i XVII, i pertanyen a les donacions de Serrano Morales o a les altres dotze que alberga la biblioteca municipal de la plaça de Magúncia.

Una setmana després, resulta que, a la vista dels informes de les bibliotequeres, són ja més de 330 els llibres que han desaparegut. I n'hi haurà més, ja que, mentre que a la biblioteca Serrano Morales

l'inventari està acabat, a la de la plaça de Magúncia encara l'estan fent.

Entre els llibres perduts, que difícilment seran recuperats, hi ha edicions de les quals queden ben pocs exemplars al món. Obres d'Ausiàs Marc, de Cervantes, de Petrarca, de Ramon Llull, d'Erasme, dues edicions del segle XVI dels Furs de València...

I allò que sorprèn de debò és que aquest espoli,

que, segons diuen els informes tècnics, s'ha produït des dels anys quaranta, durant les dècades en què l'administració franquista va tenir absolutament abandonat aquest patrimoni cultural, on qualsevol pèrdua és irrecuperable, no haja estat advertit fins ara.

Garcés ha recordat, i probablement té raó, que des del moment en què els socialistes es feren càrrec

de l'ajuntament, el 1979, han hagut de realitzar una tasca àrdua d'inventari. No constava enlloc el patrimoni pictòric municipal, per exemple, i els monuments es trobaven en un estat lamentable d'abandó. Però és que ni tan sols els solars de propietat municipal no estaven inventariats.

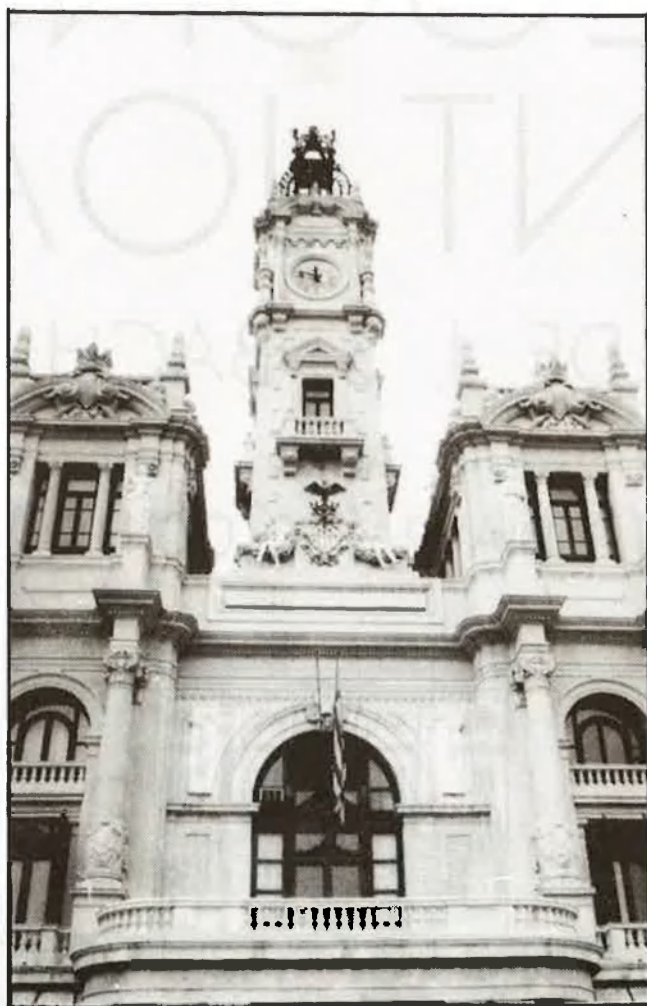
Ningú no sap qui s'emportà els llibres, llevat dels qui se'ls endugueren. Els furts pogueren produir-se amb la complicitat de les autoritats franquistes o fins i tot sense, perquè les mesures de seguretat eren pràcticament inexistentes.

Però no havia passat res fins que l'assumpte es va publicar en lletres negres sobre fons blanc. És com allò de la falla que havia nomenat Milans faller d'honor. Ho feia ja set anys i ningú no n'havia dit res. Fins que enguany es va publicar, i vingué la crisi.

Ara Garcés busca els llibres. La recerca obeeix al fet que Josep-Lluís Canet, un professor de la Facultat de Filologia de la Universitat de València, advertí les absències i ho comunicà al regidor.

Sis mesos després, Canet encara no havia sabut res de l'afer. Quan ho va contar a un periodista, es mostrava poc confiat en l'efectivitat de la denúncia. Ens hem quedat, en qualsevol cas, sense saber si la intensa recerca hauria començat si no hagués eixit la història als diaris.

Tant se val, probablement, no apareixerà cap dels llibres. Però s'haurà aconseguit, potser, que no en furten més. L'ajuntament ha fet una crida al poble de València perquè col·labore en la recerca dels volums. Allò que hauria de fer és, si més no, un homenatge a Josep-Lluís Canet. Per haver-ho contactat.

L'Ajuntament de València conserva importants donacions bibliogràfiques. O en conservava

/Arxiu